

več advokatov, da so pripravljeni, vsakemu, kdor se kot član kmečke zveze izkaže, enokratno podučenje v pravnih zadevah zastonj storiti. S tem naj bi se zabranilo, da bi v prihodnje advokatski pisarji in drugi agenti kmetov več k pravdam ne ščuvali, kjer nič ne kaže in kjer kmet le škodo trpi.

Iz državnega zbora.

Že čez en mesec traja državni zbor, pa ni še prišel do pravega dela. Preveč je različnih strank in narodnostnih zastopstev; vsaka stranka bi se rada svojim volilcem prikupila, zato vpijejo vsi naenkrat in stavijo toliko dobrih, ljudstvu koristnih predlogov, da državna zbornica šele prav vsled tega k delovanju ne pride.

Trije predlogi so na dnevnem redu: Povišanje davka na žganje, rekrutni predlog in investicijska predloga, to je gradnja železnic, posebno o tauerski železnici. Čehi hočejo imeti najprvo rešen predlog o davku na žganje in potem o zgradnji železnic; Nemci pa preje o gradnji železnic. Končno so Nemci odnehali. Je pa nekaj Čehov, kateri sploh o delovanju nič vedeti nočejo in tako še le pravi hrup počenjajo. Ko je predsednik Prade dne 5. t. m. otvoril posvetovanje o rekrutnem predlogu, skočil je češki poslanec Fresl k njemu, iztrgal mu akte in jih vrgel na tla; štajerski poslanec Malik pa pograbi Fresla za vrat, mu priloži več klofut in ga vrže doli čez stopnice predsedniške tribune. S tem bila je stvar končana in posvetovanja so se končno zamogla pričeti. Obstoji torej nevarnost, da se bode sicer predlog o rekrutih in davku na žganje dovolil, Čehi pa bodejo posvetovanje o tauerski železnici preprečili. Mi mislimo, da bi bila dolžnost slovenskih poslancev Čehom zapopadljivo narediti, da si bodejo Slovence kot sovražnike naredili, ako bodejo nam jako neprijetne davke na žganje še povišali, potrebne gradnje železnice pa preprečili. Tauerska železnica, katera bi tvorila drugo zvezo s Trstom, bi bila prava dobrota za avstrijske južne pokrajine in slovenski poslanci morajo ves svoj vpliv do Čehov porabiti, da se ta železnica končno zgradi.

Nekaj še po volitvah.

Neki lažnjivi list, kateri se imenuje „Slovenski Gospodar“, se je ob času državnoborskih volitev jako jezil, ker so nekateri kmetje v vseh okrajih vendar začeli enkrat misliti, da kmečke volitve vendar ne slišijo duhovnikom in doktorjem, temveč le kmetom. Ni se toraj čuditi, ako takrat niso kmetje zmagali, da bi imeli kmete za poslance, ker še je bilo letos prvokrat in to je vsakemu znano, da je vsak začetek težek in veliko drevo ne pade nikoli z enim mahljejem.

Lahko zmago so imeli naši gosp. duhovniki res poprej, ker so vselej njihovi verni in njim vdani kmetje ednoglasno izvolili tistega gospoda, ktere ga so jim bili g. župnik priporočili.

„Slovenski Gospodar“ in njihovi privrženci h človeku očitajo, da nima prave vere, in da je ne škutar, kateri z njimi ne krakela. Večji je krake boljši Slovenec je.

Premislimo pa, kako vero imajo tisti slovenski doktorji, katerih nikdo in nikoli v cerkvi in pri svetnici ne vidi, in glejte kak dobri prijatelji so njimi.

Ta lažnjivi „Slov. Gospodar“ piše z dne 6. cembra 1900, da Vračko uraduje pri gornje radgonskem okraju vse nemško in da z radgonskimi Nemci drži, da je proti ustanovitvi slovenskega davčnega urada v Gornji Radgoni in da je v Policah to škodo prenizko cenil. Še enkrat moram reči, da to očitavanje laž, ker pri okrajnem zastopu se urad več slovensko kot nemško, namreč v obojnem jeziku Radgonski Nemci ne potrebujejo nikdar pomoči mene in slovenske davkarije še vendar v Avstriji ampak le samo c. kr. davkarije so, res pa je, da okrajni zastop proti ustanovitvi, bodisi kakor koli novega davčnega urada v Gornji Radgoni, imamo uradov že zadosti. Kar pa zadeva cenitve točne škode v Policah moram omeniti, da sem 240 kron višje cenil, kakor potem drugi cenilni moji. Prvi moji cenitvi pritožil se je namreč Janez P. po domače kolarov Hanzek in toraj se je vršila cenitev.

Pred volitvijo so razpošiljali na vse kraje liste, kateri so imeli podpis: „Slovenski gornje radgonski kmetje“ in so bili polni najnesramnejših laži, s katerimi so me črnili pri volilcih, namreč, da sem bil ve kako zadolžen, da imam zanemarjeno posestvo, da sem kupil za 5000 gld. bikecov za okrajni de-

To so vam lepi bikeci, kateri znajo take skupaj spraviti, ti bodo vendar po oslih skakali, če gače bi kravje pleme celó pogubili in potem bi še trebalo za 5000 gld. bikecov kupiti, do zdaj pa imamo le za 390 gld, nakupljenih.

Ti lažnivci, kateri so se dali za gornjeradgonske kmete podpisati, so morebiti v bližnjem sorodstvu tisto imenitno stvarjo, ki ima dve dolgi ušesi in ki i-a-i-a. Ti pa so šli si to tiskati v Ljubljano, ker dobro znajo, da jaz tje ne bom šel si odrešiti iskat. Kar pa je „Slovenski Gospodar“ drugih več pisal, to se bode pri okrožni sodnji v Mariboru v kratkem slišalo.

Zaradi Bučečevca še moram omeniti, da mamo tamošnji občinski predstojnik in več kmetov pravi naj pridem, da se o volitvah pogovorimo. Nato res povabil volilne može, pa ne občinski shod in se je zgodilo, ko pridem tje, najdem veliko to ljudi zbranih, komandant pa je bil ta kranjski gosp. dr. Rosina. Vsi so bili že pri vinu prav žilavolje, ker je g. dr. Rosina enkrat precej globoko mošnjo segnil, saj bo tudi vsakemu znana pesem

Kranjski sin pije vin
Kedar dnarce ima.

In gospod dr. Rosina je gotovo takrat prišlo polno mošnjo tja.

Zdaj pa mislite dragi moji, če je to tako v